

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 48/2021
28.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку малолетне сада пунолетне АА и др, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ, адвоката Ђорђа Константиновића, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 40/20 од 20.10.2020. године и Кжм2 22/20 од 19.11.2020 године, у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 40/20 од 20.10.2020. године и Кжм2 22/20 од 19.11.2020 године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 40/20 од 20.10.2020. године одбијен је као неоснован захтев заједничког браниоца малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ, адвоката Ђорђа Константиновића од 16.10.2020. године за накнаду трошкова насталих код суда правног лека-апелационог суда, у предмету Кжм1 40/20.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм2 22/20 од 19.11.2020 године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 40/20 од 20.10.2020. године.

Против напред наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ, адвокат Ђорђе Константиновић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати на поновну одлуку и одлучивање и малолетној сада пунолетној АА и малолетној ББ досуди износ од 90.000,00 динара (1 +50%) на име састава овог захтева од стране њиховог браниоца.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, па је по оцени навода захтева за заштиту законитости браниоца малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ у захтеву наводи да је побијаним решењима неосновано одбијен захтев заједничког браниоца малолетника за накнаду трошкова насталих пред другостепеним судом уз образложење да захтев за накнаду трошкова мора бити постављен у жалби. Према наводима захтева за заштиту законитости, а одредба члана 262. став 2. ЗКП предвиђа општи преклузивни рок од годину дана, у ком року титулар права за накнаду трошкова може поднети захтев за накнаду трошкова поступка, увек када о висини трошкова није одлучено у пресуди или решењу које одговара пресуди, већ је одлучено само ко сноси трошкове поступка. Будући да суд није поступио на наведени начин, побијаним решењима учињена је повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве. Подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од 1 године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана.

Бранилац малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ захтев за накнаду трошкова није истакао у жалби на првостепено решење којим су малолетницама изречене васпитне мере, нити на седници одржаној пред већем за малолетнике Апелационог суда у Крагујевцу који је у овој кривично-правној ствари донео другостепено решење, а која је одржана дана 23.09.2020. године и којој је присуствовао бранилац малолетница, иако је у том тренутку бранилац знао висину трошкова насталих у овом кривичном поступку.

По налажењу Врховног касационог суда рок прописан одредбом члана 262. став 2. ЗКП „најкасније у року од 1 године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана“ односи се на ситуацију када недостају подаци о висини трошкова, а будући да је у време подношења жалбе и у време присуства на седници одржаној пред већем за малолетнике бранилац малолетне сада пунолетне АА и малолетне ББ знао колико износе трошкови овог кривичног поступка, у конкретном случају нема места примени члана 262. став 2 ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је наводе захтева за заштиту законитости њиховог браниоца којима се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП оценио као неосноване.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**